

Životopis Liselotte Fischgrundové

Kristýna Nešetřilová se narodila v roce 1982 a vyrůstala v Praze jako Kristýna Dobiášová. Její dětství a dospívání ovlivnil osud její rodiny, která je židovského původu. Její prababička Olga Fischgrundová a její babička Lída Fischgrundová přežily z celé rozvětvené rodiny jako jediné holocaust. Kristýna Nešetřilová vyrůstala s babičkou, ale ta nechtěla tragickým osudem rodiny Fischgrundů svou vnučku zatěžovat, navíc veřejně se hlásit k židovskému původu mohlo být do roku 1989 nebezpečné a zneužitelné. Kristýna Nešetřilová se o osudy rodiny zajímala od dětství, ale za socialismu se babička i maminka naučily autocenzurovat své názory a vzpomínky. V současné době se Kristýna vrací ke kořenům a snaží se dohledat a dopátrat ke každému zmizelému členu rozvětvené rodiny Fischgrundů informace, aby je uchovala pro své děti. Její pátrání ji zavedlo do Jablunkova, kde žil bratr jejího pradědečka, právník Emil Fischgrund, s rodinou – manželkou Olgou a dcerou Liselot ve vile čp. 44 na Školní ulici.

Liselotte Fischgrundová se narodila 17. března 1921 v Českém Těšíně. Jejím otcem byl Emil Fischgrund, narozený 2. prosince 1878 v Oldřichovicích, který pracoval jako advokát. Matkou byla Olga Fischgrundová, narozená 17. července 1891.

Liselotte bydlela s rodinou v Jablunkově v domě na náměstí č. p. 23 a později ve funkcionalistické vile č. p. 44 na Školní ulici. Každé léto trávila rozvětvená rodina Fischgrundů společně v Oldřichovicích na letním bytě u babičky a dědečka Fischgrundových. Do školy začala chodit 1. září 1927. Dochovalo se její vysvědčení z první třídy, ve které prospěla s vyznamenáním. Zachovala se alba se sbírkou fotografií a autogramů amerických a českých herců a automobilových závodníků. Předpokládáme, že vystudovala střední školu, protože v dokumentech v roce 1945 je uvedena jako studentka. Obyvatelé Jablunkova si ji zapamatovali také proto, že se ráda opalovala na balkóně vily, čímž mírně provokovala své okolí.

Dne 12. srpna 1942 byli její rodiče z rasových důvodů deportováni do Osvětimi, kde oba pravděpodobně zahynuli. Podle námi zjištěných zdrojů Liselotte přežila 3 roky v koncentračním táboře v Horním Slezsku (asi v Auschwitz-Birkenau) a v lednu 1945 byla zařazena do tzv. pochodu smrti do Gliwic, kde byli vězni shromážděni z různých koncentračních táborů, které osvobozovala postupující Rudá armáda. Vězni byli velmi špatně oblečeni, většinou bosí, namačkáni po 100 až 200 osobách v jednom otevřeném vagonu. Celkem bylo ve vlaku asi 10 tisíc lidí, během celé cesty trpěli hladem, žízní, zimou (mráz dosahoval -25 °C). Vlak měl namířeno do rakouského koncentračního tábora Mauthausen, jehož velitel odmítl vězně přijmout, a proto se vracel zpět přes protektorát a mířil do Oranienburgu u Berlína. Liselotte Fischgrundová se pokusila 26. ledna s dalšími pěti vězeňkyněmi uprchnout a vyskočila z vlaku. Po seskoku byla zastřelena do srdce hlídkou.

Je pohřbena ve společném hrobě v Bystřici u Benešova.